

2011. 386. #

322V4

SZURKE

Szurke homaly, szurke por
Ott tanyazik a nyomor
Az ablakom szurke es
A tuz fustos szurken eg
A talamban szurkes etel
Szurke szurkesegben vesz el
Regi szines eletem.

A labam ket szurke oszlop
Szurke az ing, amit hordok
Szurke lett csipom a ringo
Szurke mellemen a bimbo
A szememen szurke halyog
S mar mindent szurken latok.

Szurke szora nyilik ajkam
Szurke dalomban a dallam
Szurke lett mar verem arja
Lelkem lenge szivarvanya
Bus szurken szomorult.

Szurke arcomon a pir
Szemem szurke konnyet sir
Vallamon szurke jarom
Szurke szurkuletben jarom
Szurke elet utamat.

Szurke fegyver amit gyartok
Szurke lelkemen az atok
Szurke fold es szurke eg
Remenytelen szurkeseg
Szurke orak, szurke napok
S magam szurke halott vagyok.

MOST MAR KESO

W B

Most mar keso minden banat
Eladtam magam a halalnak
Es golyot gyartok, es ez itt a divat
Hol sok halalkutya egymásra ugat
Hajok melyebol, fegyverek szajabol
Levegot lazito vad acelmadarrol
Vigyorog a halal.

Szikra, meg a bekes tuzhelyen elhamvad
Halalkohoban nyer uj langot, hatalmat
Halalt rikolt a vesz szirena
S a halal rantja torzvigyorba

A gepek acél fogsorát.
Mi szerszám volt regén a csapagy
Rulett let amelynek golyóin
Az emberleletek millióit
Forgatja sírba a halál
Mert most mindenki őt szolgálja
Az éros, a buszke, a gyenge, a gyáva
S most már keso minden banat
Eladtam magam én is a halálnak.

Mint rongyos reszeg utcalány
Testem adtam el neki
Egy darabka életet
És mohón szurcsoli a kejt
Mít verem melyben naponta furdik, ad
Agytekervényeimnel megdagad megvár
És faj hogy roncs idegeim rostjain.

Rut haláltancot jár
Gazdam, kit szolgállok
A szornyszemu halál.
Szemeim már csak a halált látja
Kezem nem kez, de halál csapja
És ujjaim az engedelmes
De borzadó kenyszerelmes
Undorral karcolja át
A halalgolyó kemény nyakat
De most már keso minden banat
Eladtam magam a halálnak.

Egy szegény szolga életet
Husom és verem volt a bér
És sokszor érzem - nem elég!
Egyszer csak utól ér a vég
Mely elöl szűkölve, fújva
Hiába bujok egy sötét zugba
Mert ha akar rám talál
S zörgő karjaiba zár
Gazdam kit szolgállok
A csontszívu halál
De most már keso minden banat
Mert eladtam magam a halálnak.

ALOM

W

B

Az éjjel lattalak
Virágzó fak alatt
És alom fuksziák
Hajoltak le rank.
Rózsaszínű virágok
Kis lila szírom

Es mi mint istenek
Szepseges szabadon
Buszke boldogsaggal
Szikrazo feherben
Jartunk a leptunkhoz
Simulo osvenyen
Tudod-e kedvesem?
Csak ejjel lattalak
Vagyaim kertjeben
Magnoliak alatt
Konyokodnek ive
Oly meghitt melegen
Fogadta feszkebe
Kereso kezem
Leptunk es verunk
Egy ritmusra luktet
S csokvaron lehunytam szemem
Tudod-e kedvesem?
Az ejjel vartalak
Csokjaim kertjeben
Viragzo fak alatt.

BUCSUNK

W

B

Akkor nalam voltal
Ereztem : bucsuztal
Arcomon nyakamon
Konnyes nyomot hagytal

En voltam a felnott
Mert en mindent tudtam
Duruzsolva egyre
Nyugalmat hazudtam

Akkor nalam voltal
Tudom : megnyugodtal
Arcomra nyakamra
Oromet csokoltal

Te voltal a gyerek
Hitted a meseket
Hitbe duruzsoltam
Hiszekeny lelkedet

Kettonk kozul csak en
Tudtam hogy bucsuztal
Arcomon nyakamon
Konnyes nyomot hagytal.
